

**Ukradli mu kariéru,
zhubl 20 kilo,
a teď z něj dělají
alkoholika!**

Nebýt obzvlášť drzých lupičů, tak už mohl být DAVIDE MATTIOLI v rodné Itálii policejním ředitelem! Jenže zrovna když měl noční službu na strážnici, tak zloději vykradli sousední zlatnictví a noviny to druhý den dokumentovaly fotkou s titulkem: „Díky, strážníci!“ A David si musel hledat nové živobyty.

Snad vás nehnali až do Čech?
Před 10 lety jsem přijel jako turista. Rozváděl jsem se a potřeboval jsem si vyčistit hlavu. Jeden liberecký kamarád mě pozval do hor, abych přišel na jiné myšlenky. Dostalo mě, kolik je tady krásných holek. Už u Českých Budějovic jsem se poprvé ohlížel z auta a říkal si: „*Ta je tedy krásná!*“

Pak jsem sem jezdil každé léto, a když jsem tady byl myslím po čtvrté, tak jsem se rozhodl neodjet. V podstatě jsem utekl před exmanželkou.

Prosím?

Vy to nechápete? Tak to asi neznáte italské holky. My spolu máme dceru, a útěk bylo jediné řešení, jak žít v klidu.

Žít v klidu, znamená uživit se. Jak jste se tu živil?

Vystupoval jsem po barech, hrál na piano a zpíval. Pak jsem se rozhodl dát si dárek a pronajal si studio, abych si pro sebe nazpíval tři písničky. Ve stejném studiu současně se mnou natáčela desku *Modrý sen* **Ilona Csáková**.

Vladimír Kočandrl si ji přišel poslechnout, slyšel i mě a pak mi nabídl, abych napsal pro Ilonu dvě písničky na desku, která vyšla v roce 1999. Od té doby už po barech vystupovat nemusím. Jenom v Liberci mám jednu oblíbenou pizzerii *El Greko*, a když mám chuť, tak si tam jdu jen tak pro radost a zadarmo zazpívat.

Je život barového zpěváka těžký?

Ale vůbec ne! Je to mnohem lehčí, než pracovat ve fabrice. Ještě když jsem byl karabiniér, jsem hrával na italských svatbách a často potkával svatebčany. Vypytl jsem se jich: „*Tak jak se dař manželům, ještě jsou spolu?*“ Jenže se všichni rozvedli! Někdo dokonce během dvou měsíců. Je pravda, že do roka padla všechna manželství, kterým jsem na svatbě vyhrával. Tak jsem se zařekl...

Aha, že už jim nebudete hrát!
Ne, že už se radši nebudu ptát.

Vášim nadřízeným nevadilo, že máte tenhle vedlejšák?

Určitě. Já měl pořád problémy, třeba jsem se obarvil na blond a byl jediný obarvený policajt široko daleko. Myslím, že jsem vypadal přišerně. „*Proč mi to děláte,*“ vycítal mi šéf na koberečku.

Proč jste byl v uniformě, když vás to táhlo k hudbě?

Tohle povolání jsem zdědil. První karabiniér se v naší rodině narodil v roce 1817, i můj děda a praděda byli karabiniéři.

Máte díky své bývalé profesi pochopení pro policisty, k vám teď dávají pokutu?

Řada z nich ví, že jsem byl cajk, a tak někdy přimhouří oko. Jinak v Itálii s policií diskutovat můžete, ale s karabiniérami ne. Když jedu po dálnici a vidím v dálce jejich barevnou uniformu, tak znervózním a hned si koplů bezpečnostní pás!

Proč jste se zabydlel právě v Liberci?

Je to nádherné město, a navíc bylo první místo, které jsem v Čechách poznal. V Praze bych nechtěl bydlet ani zadarmo. Jsem si toho vědom a potřebuju klid.

Kde jste poznal svou ženu?

Pracovala ve *Starklubu*. Měl jsem štěstí, že jsem do Liberce přijel dva měsíce před tím, než tuhle nejkrásnější diskotéku v Čechách zavřeli, jinak bych ji třeba nepotkal. Líbila se mi, tak jsem tam za ní chodil. A jednoho dne jsme tam byli úplně sami, snažil jsem se jí nabídnout, a ona jen ona, já, dýdžej a majitel. A tak jsem toho využil a ukecal ji. No, „ukecal“ není zrovna